

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2459/2024
11.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ристо Лекић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, коју заступа законски заступник Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 667/22 од 19.03.2024. године, у седници одржаној 11.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 667/22 од 19.03.2024. године, у ставовима првом и трећем изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 667/22 од 19.03.2024. године, у ставовима првом и трећем изреке.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2197/21 од 26.10.2021. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених плата за период од 01.04.2016. године до 31.10.2018. године исплати укупно 2.740.122,82 динара са припадајућом каматом на појединачно означене месечне износе почев од 25. у месецу за претходни месец до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на износе из става првог изреке обрачуна доприносе за обавезно социјално осигурање и уплати у корист надлежних фондова. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу надокнади парничне трошкове од 244.835,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 667/22 од 19.03.2024. године, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке, којим је тужена обавезана да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати укупно 2.436.933,13 динара са законском затезном каматом на појединачно означене месечне износе за спорни период почев од 25. у месецу за претходни месец до исплате, као и у делу става другог изреке, којим је тужена обавезана да на овако означене износе у корист тужиоца уплати доприносе за обавезно социјално осигурање надлежним фондовима. Ставом другим

изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу ставова првог и другог изреке, тако што је одбијен тужбени захтев за исплату разлике између досуђених износа том пресудом и износа досуђених првостепеном пресудом, као и захтев за исплату разлике припадајућих доприноса за пензијско и инвалидско осигурање на зараде. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој надокнади жалбене трошкове од 22.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у делу ставова првог и трећег изреке, тужена је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

О праву тужиоца, раније запосленог у МУП-у Републике Србије, на двоструки износ плате коју је остварио у месецу пре распоређивања у Службу за откривање ратних злочина, одлучено је у складу са правним ставом који је усвојен на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 13.10.2020. године, па по оцени Врховног суда не постоје правна питања која би налагала потребу да се о изјављеној ревизији одлучи као о посебној.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У парницама из радних односа ревизија је по члану 441. ЗПП увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У имовинскоправним споровима из радног односа за дозвољеност ревизије меродаван је општи режим из члана 403. став 3. ЗПП, по коме ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 30.04.2019. године, вредност побијаног дела пресуде је по члану 28. ЗПП 2.436.933,13 динара и не прелази имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**